Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

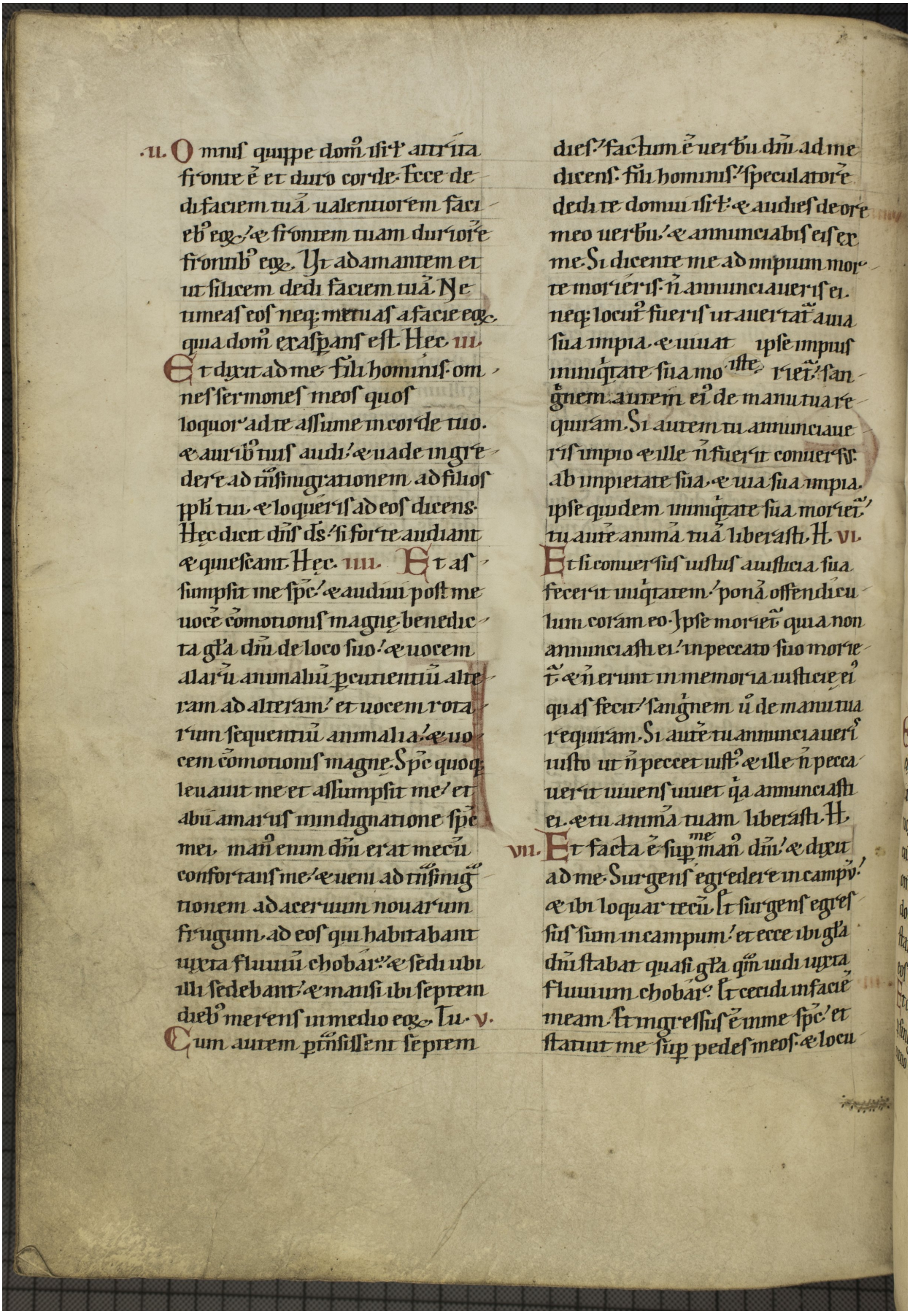

.u. Omnis quippe dom̃us ist' arrita
fronte ẽ et duro corde. Ecce de
di faciem tuã ualentiorem faci
eb' ego. & frontem tuam duriorẽ
frontib' ego. Ut adamantem et
ut silicem dedi faciem tuã. Ne
timeas eos neq; metuas a facie ego.
quia dom̃ exasperans est. Hec. iii.
Et dixit ad me. Fili hominis. om
nes sermones meos quos
loquor ad te assume in corde tuo.
& auribus tuis audi. & uade ingre
dere ad tr̃smigrationem ad filios
pplī tui. & loquẽris ad eos dicens.
Hec dicit dñs ds. si forte audiant
& quescant. Hec. iiii. Et as
sumpsit me spẽ. & audiui post me
uocẽ cõmotionis magne benedic
ta gl'a dñi de loco suo. & uocem
alarum animalium percutientium alte
ram ad alteram. et uocem rota
rum sequentium animalia. & uo
cem cõmotionis magne. Spẽ quoq;
leuauit me et assumpsit me. et
abiī amarus in indignatione spi
mei. manẽnum dñi erat mecũ
confortans me. & uenit ad tr̃smig
rationem ad aceruum nouarum
frugum. ad eos qui habitabant
iuxta fluuiũ chobar. & sedi ubi
ille sedebant. & mansi ibi septem
diebus merens in medio eorum. Tu. v.
Cum autem pr̃isissent septem
dies. factum ẽ uerbum dñi ad me
dicens. Fili hominis. speculatorẽ
dedi te domui israel. & audies de ore
meo uerbum. & annunciabis eis ex
me. Si dicente me ad impium mor
te morieris. n̄ annunciaueris ei.
neq; locutus fueris ut auertat' a uia
sua impia. & uiuat ipse impius
in iniq̃tate sua morietr̃. san
guinem autem eius de manu tua re
quiram. Si autem tu annunciaue
ris impio. & ille n̄ fuerit conuersus
ab impietate sua. & uia sua impia.
ipse quidem in iniq̃tate sua morietr̃.
tu autẽ animam tuã liberasti. H. vi.
Et si conuersus iustus iusticia sua
fecerit iniq̃tatem. ponã offendicu
lum coram eo. Ipse morietr̃ quia non
annunciasti ei. in peccato suo mori
etr̃. & n̄ erunt in memoria iusticie ei
quas fecit. sanguinem ei de manu tua
requiram. Si autẽ tu annunciaueris
iusto ut n̄ peccet iustus. & ille n̄ pecca
uerit uiuens uiuet. qa annunciasti
ei. & tu animam tuam liberasti. H.
vii. Et facta ẽ super me manus dñi. & dixit
ad me. Surgens egredere in campum.
& ibi loquar tecum. Et surgens egres
sus sum in campum. et ecce ibi gl'a
dñi stabat. quasi gl'a quam uidi iuxta
fluuium chobar. & cecidi in faciem
meam. Et ingressus ẽ in me spẽ. et
statuit me super pedes meos. & locu